

אחד הרגעים
המאושרים של
חיי היה כשאמרתי
לילדיי: יש לכם אמא
עורכת דין. החיוך הגאה
של הילדים האלה היה
שווה את העולם”

”

מי שמריח את התחתית, יודע שלשם הוא לא חוזר

בגיל 24 הפכה חגיית ועקנין לאלמנה, כשבעלה נהרג ברכב שבו היא נהגה. היא נותרה עם פעוט בן שנה, בלי שקל בבנק, בלי השכלה או מקצוע. במהלך השבעה, כשלא ידעה איך תצליח להמשיך לחיות, גילתה במפתיע שהיא בהיריון והבינה שעליה לגייס את כל כוחותיה כדי להשתקם. תשע שנים אחרי, כשהיא עורכת דין מצליחה, היא מספרת איך התגברה על הקשיים, כולל ההתמודדות עם הבן שאובחן כאוטיסט, הבת שנולדה פגית וההבטחה שנתנה לאמה לסייע גם לאנשים שלא יכולים לשלם שכר טרחה

צפורה רומן
צילום: גיל נחושתן

ווקא כשנראה שהחיים מחייכים אליהם והתחלה חדשה עומדת בפתח, אירע האסון. חגית ועק' ניין (33) נהגה ברכב המשפחתי, בעלה אמיר ישב לידה והם היו בדרך מחדרה לעכו, לקבל את ביתם החדש ששיפוצו הסתיים. את כנס הפעוט השאירו אצל סבתו מצד אביו. בצומת מגידו היא עצרה את המכונית כדי לתת זכות קדימה לרכב שחלף. מכונית שהגיחה מימין התנגשה בהם בעוצמה רבה. "אחרי הבום הייתה דממה נוראה", משחזרת ועקנין בדמעות. "ירדתי מהצד שלי, עשיתי סיבוב לדלת מאחורי הכיסא של בעלי בניסיון לפתוח אותה. הוא ישב רכון לעבר תא הכפפות, מלא דם. צרתי לו שיתעורר, רר, התחננתי לאנשים שהחלו להתגודד שיומינו אמבולנס, ואז מישהו אמר: 'איך צורך באמבולנס. הוא נהרג. תומיניו משטרה'."

פרק 1

מוות והיריון

זמן קצר אחרי שהבינה כי איברה את בעלה האהוב, היא התעשתה. "התקשרתי לעורך הדין שלו וביקשתי שישאבו לו ורע, כדי שיהיה לי עוד ילד ממנו, אבל זה לא הסתייע. במהלך השבעה עליתי לגג, ולא ידעתי אם אני בכלל רוצה לה' משיך את החיים בלי החבר הכי טוב שלי. אם לא היה לי ילד, כנראה לא הייתי ממשיכה". למחרת, עדיין במהלך השבעה, הרגישה בחילות וחולשה. חברה הביאה לה ערכה לכדייקת היריון והיא גילי תה כי בעלה המנוח השאיר לה מתנה. "יום לפני כן רציני למות, והנה, משהו ממנו נשאר בי. סימן שעליי להמשיך. לשמור אותו חי בתוכי". היום ועקנין היא אם לשניים (עומרי, בן עשר וליאן (ראשי תיבות של "לי ילדה אלהים נתן"), בת שמונה), עורכת דין בעלת משרד מצליח לדיני משפחה ונרל", הנושא את שמה.

היא נולדה בחדרה, בת לאמא שעלתה מא' רצות-הבית ואב יוצא מרוקו, שהיה בעל חנות ירקות. ועקנין היא החמישית מבין ששת ילדיהם שגדלו בבית דתי מאור. "למדנו במוסדות חר' דיים, בבית לא הייתה טלוויזיה וממש לא הכרתי את העולם שבחוץ", היא מספרת. לפני 26 שנים, כשהייתה בת שבע, לקחה האם את ילדיה ועברה איתם לבית הוריה הצפוף בחדרה. "פערי התרבות בין הוריי היו גדולים מדי. אמא שלי, אישה מון נדיר עם ראש פתוח, לא הסתדרה עם המנטליות של אבא", היא מסבירה. "כשבע שנים אמא הייתה מסורבת גט ולא נשברה. היא הצטרפה לשדולה של נשים חר'הוריות שנאבקו על זכויותיהן, נסעה

לכנסת כדי לדבר על הנושאים האלה וכבר 15 שנה היא מתנדבת כשי"ל (שירות ייעוץ לאורח). לא מכבר קיבלה תואר 'קירת העיר חדרה'". כשהייתה בת 12, האם וחמישה מששת ילדיה יצאו בשאלה. שנתיים אחרי כן, הכירה את אמיר, שהיה מבוגר ממנה בתשע שנים. כשהשתחררה מהצבא נישאו, ולפני עשר שנים נולד עומרי. "אושר גדול. לבעלי היה עסק של מכוניות, אני לא נדרשתי לעבוד, הייתה פרנסה בשפע. הכל היה מדהים", היא אומרת. ואז, בגיל 24, מצאה את עצמה אלמנה, אם לפעוט בן שנה ושלושה חודשים ובתחילתו של היריון. אחרי השבעה חזרה עם בנה לבית אמה. "עם מותו של בעלי, איברתי הכל. העסק לא היה על שמו, היו מאבקי ירושה עם המשפחה שלו והפכתי לחסרת כל. מצאתי את עצמי תלויה באמא, בלי מקצוע, בלי רצון לקום מהמיטה, בלי רצון לחיות'."

ליאן נולדה אחרי שבעה חודשי היריון, במשך קל 1.300 ק"ג, והועברה לפגיה. "חזרתי בידיים ריקות לבית של אמא וכל בוקר, אחרי ששלחתי את עומרי לגן, המשכתי לפגיה. ישבתי ליד התי' נוקת, שלחתי תחונות להשגחה העליונה ובמקביל דאגתי שלא לפתח אליה רגש. כשאת מאברת אדם שאהבת, את מתמלאת חרדות מאובדן נוסף. כשהי באתי אותה הביתה בגיל חודשיים הייתי באפיסת כוחות, נכנסתי למיטה לארבעה חודשים ואחוזי מאיה הפכה להיות אמא לשני ילדיי'."

● **ואם כל זה לא מספיק, עומרי אובדן על הספקטרום האוטוטיטי.**

פרק 2

התערבות שירותי הרווחה

התפנית חלה כשהחליטה להכניס את בתה התינוקת למעון. אמה שכנעה אותה לפנות למ' חלקת הרווחה של עיריית חדרה, כדי לקבל הנחה. "הייתי עם שני ילדים בבית של אמא, בלי עבודה מסודרת, בלי הכנסה, עם קצבת שארים לי ולי לדים, וחששתי שייקחו אותם ממני". בסופו של דבר ניגשה למוסד לביטוח לאומי והחלה במסע ששינה את חייה. "העוברת הסוציאלית ראתה מולה אישה שבורה", מספרת חגית. "היא הגדילה ראש ואמרה לי: 'איך בעיה. ניתן לך הנחה, אבל תצטרכי להיכנס לקבוצה של נשים חר'הוריות שמטרתה לאפשר להן עצמאות כלכלית'. הבנתי שסגרלו אותי", היא צוחקת. "הלכתי לשם רק במטרה לקבל הנחה במעון ולחזור לכאוס של חיי. למי יש זמן לקבוצה?"

אמה דווקא הבינה את הפוטנציאל הגלום בפעילות הקבוצה, שהייתה חלק מפרויקט ארצי של עמותת "בעצמי" (ראו מסגרת) ואמרה לה: "אני אשמור לך על הילדים. את, לכי לקבוצה."

● **איך היה המפגש הראשון?**
"הגעתי למתנ"ס בחדרה, ראיתי 15 נשים, כולן אמהות חר'הוריות כמוני, כל אחת מצויה בסחרחרת שלה. הקבוצה הונחתה על ידי הרכות שירלי דיין ומאמנת נוספת. הן הסבירו לנו שמי שרתן היא לעזור לנו למצוא את הכלים לצאת

אחרי הבום הייתה דממה נוראה. הוא ישב רכון לעבר תא הכפפות, מלא דם. צרתי לו שיתעורר, אנשים התגודדו, ביקשתי שיזמינו אמבולנס ואז מישהו אמר: 'איך צורך. הוא נהרג. תזמינו משטרה'"

"בגיל שנתיים וחצי, הגננת ובני המשפחה הרגישו שמשו לא תקין בהתפתחות שלו. אמא שלי, שהיא בעלת תואר בחינוך וגידלה שישה ילדים בעצמה, התעקשה שהילד ייברק במכון להתפתחות הילד. כשהצוות הודיע לי: 'הבן שלך אוטיסט', אמרתי להם שהם מדברים שטויות, אני הרי מכירה את הילד שלי. לקחתי אותו לטיפולים פרטיים ועברתי במשק בית כדי לממן אותם. לקח לי שנתיים וחצי להשלים עם האבחנה. כיום הוא בכיתה ד', לומד בכיתה רגילה עם סייעת צמודה. יש לו קשיים בהבנת סיטואציות חברתיות וקשיים רגשיים, והוא חכם, גאון, עצמאי, חולה על מדע'."

ישבתי ליד התינוקת בפגיה ודאגתי לא לפתח חרדה מאובדן נוסף. כשהבאתי אותה הביתה הייתי באפיסת כוחות, נכנסתי למיטה לארבעה חודשים ואחוזי מאיה הפכה להיות אמא לשני ילדיי"

אבל מתקשה לבקש עזרה."

הורדתי את הראש וסיפרתי את הסיפור שלי. כשהרחתי אותו ראיתי את כולן דומעות. כשהתבקשנו לכתוב מה אנחנו רוצות לעשות, כתבתי: 'אני אהיה עורכת דין ולעולם לא אתן לאלמנה לצאת מהמשרד שלי שבורה, כמו שעשו לי"

פרק 3

לימודי משפטים

חגית נרשמה ללימודי משפטים במכללה האק' דמית נתניה, שכר הלימוד היה 32,000 שקל לשנת לימודים, הביטוח הלאומי מימן מחצית מהסכום. היא הייתה בת 27 כשהחלה את לימודי המשפטים. בשנה הראשונה עברה במשק בית כדי לממן את שכר הלימוד. בשנה השנייה, כששקלה לה' פסיק את הלימודים כי לא הצליחה לשאת בנטל, קיבלה מקרן רש' ומעמותת "בנות רחל" שתי מלגות. "לאור כל מה שקיבלתי, ידעתי שאני חייבת להצליח ובגדול. בשנה האחרונה ללימודים קיבלתי ציון כללי של 93.8 ובשלוש וחצי שנות

הלימודים הגעתי לממוצע 88'."

ב'2016 סיימה ועקנין את התואר, אבל במקום לחוש גאווה, מילאה אותה חרדה גדולה. "ידעתי שאת מה שהיה תלוי בי, כלומר, הלימודים, עשיתי, אבל מי ייקח להתמחות אם חר'הורית לשניים? זו הייתה הגישה שנתקלתי בה הן במסד והן במשר' דים פרטיים. המקום היחיד שפתח דלתותיו לקבל אותי כמתמחה היה הלשכה המשפטית בעיריית חדרה. הם לא הכירו את הסיפור שלי. רציני שי' קבלו אותי בוכות כישוריי ואכן התקבלתי. מצאתי בית. מקום שידע לקבל אמהות ולהכיל אנשים מכל הסוגים". עם סיום ההתמחות ניגשה לבחינה של לשכת עורכי הדין ונמנתה עם 18 אחוז מכלל הסטודנטים בארץ שעברו אותה בהצלחה.

מצמצמים את הפער בין הרצוי למצוי

הם אלה שבחורים עד איפה לקחת אותם קדימה, וחגית לקחה אותם בשתי ידיים ותרגמה אותם לעולם העבודה. "העמותה פיתחה מתודולוגיה, שבמסגרתה עושים לכל מי שפונה סוג של מפה שבאמצעותה מבינים מה הם אוהבים לעשות, מה הם חלומותיהם, כישוריהם והחסמים שעור' מדים בפניהם. ואז בודקים איך, בתוך המפה שמכילה את כל הרכיבים האלה, אפשר לייצר תוכנית עבודה שתעזור להם לממש את החלום, להפוך אותו לנגיש ובר' יישום. בעצם, מצמצמים את הפער בין הרצוי למצוי."

שירלי דיין. "העמותה נותנת את הכלים, חגית לקחה אותם בשתי ידיים"

עמותת "בעצמי" היא ארגון חברתי הפועל יותר מ'20 שנה לצ' מצום הפערים החברתיים בישראל, על ידי קידום ושילוב בתעסוקה של אנשים וקהילות מוחלשות, מודרות ומעוטות הודמנויות. הארגון מסייע מדי שנה לכ'9,000 נשים, גברים ומשפחות. שירלי דיין, כיום מנהלת השירות לקידום תעסוקה בעמותה, הייתה לפני שש שנים, כשחגית ועקנין הופנתה אליה, רכות בתוכנית "מפנה" בחדרה, שכמוה יש היום 140 ברחבי הארץ. "שמעתי את הסיפור של חגית וראיתי מולי אישה מלאת מוטיבציה ורצון לקבל כלים ולהצליח", אומרת דיין. "במסגרת התוכנית האלו אנחנו נותנים לאנשים כלים, אבל

פרק 4

חיים חדשים

קבלת הרישיון לעסוק בעריכת דין הסבה לה גאווה ונחת. "ידעתי שפה נג' מרו לי דאגות הפרנסה, שאוכל לדאוג לילדים שלי, לילד המיוחד שלי. עליתי מדרגה אחר מדרגה אבל הצלחתי להג' שים את המטרה. חשבתי על זה שלפני כמה שנים עמדתי בקומה השלישית של הבניין ולא ידעתי אם אני בכלל רוצה לחיות, והנה, יש חיים אחרי המוות. אחד הרגעים המאושרים של חיי היה כשאמר רתי לילדיי: 'יש לכם אמא עורכת דין'. החיוך הגאה של הילדים האלה היה שווה את העולם'."

● **ואיך הגיבה אמך?**

"אחרי שאמרה לי שלא היה לה ספק שאצליח, היא הושיבה אותי ואמרה: 'תבטיחי לי שכשיבוא למשרד שלך אדם שצריך עזרה ואין לו כסף לשלם, תהיי שם בשביל לעזור לו'. עניתי לה: 'אמא, זאת המורשת שלך'. אחרי שבועיים היא שלחה לי את האדם הראשון שנוקק לעזרה'."

שלושה חודשים אחרי קבלת התואר, פתחה עו"ד חגית ועקנין משרד לדיני משפחה ונרל". "היום המשרד שלי הוא אחד המובילים בחדרה", היא אומרת. "אני גם מעבירה קורסים למתווכים, על סמך הידע שצברתי בעבודתי בעירייה ומכינה אותם למבחני הלשכה'."

● **ומה עם זוגיות?**

"אחרי תשע שנים שלא היה לזה מקום בחיי, נכנס אליהם ממש לאחרונה גבר חרש, שהסיפור שלי וגם החוזק שלי לא הבהילו אותו. אני מקווה שזה יסדר'."

● **למי את מייחסת את ההצלחה שלך, מלבד לעצמך?**

"לאמי ולאחיות שלי, שהיו שם בשבילי לכל אורך הדרך; לעמותת 'בעצמי' שהיא חלק בלתי נפרד מהתחלת התהליך; להתעקשות של שירלי, האמונה שלה בי וכמובן, לילדים. הם המנוע שלי להביא את עצמי למצב של ביטחון כלכלי, וכך לא הייתה לי אופציה לטבוע. מי שמריח את התחתית, יודע שלשם הוא לא חוזר'."